

for Aarene 1840	1,730 Rbd.	87 St.
1841	17,787 —	6 —
1842	39,543 —	76 —
1843	26,849 —	26 —
1844)	3,937 —	57 —
1845)	0	
1846	4,912 —	29 —
1847)		
1848)		
1849)		
Sum 94,760 Rbd. 89 St.		

Hertil maa lægges en aarlig Sum af 10,000 Rbd., som med Undtagelse af Aarene 1848 og 49 er indbetalt i Statskassen som Rente af Handelens Grundfond, altsaa 80,000 Rbd.; men der maa atter fradrages en Sum af 20,000 Rbd. i ikke tilbagebetalte Forskud; Resten, 60,000 Rbd., lagt til ovenstaaende Sum, udgjør 154,760 Rbd., eller 15,476 Rbd. aarlig, som den grønlandiske Handel har bragt Staten i Udbytte. Herved maa imidlertid bemærkes, at Handelen desuden har affholdt Omkostningerne ved Missions- og Lægevæsenet, som efter Gjennemsnit af disse 10 Aar have udgjort omtrent 17,000 Rbd. aarlig. Den egentlige Handelsindtægt kan altsaa beregnes til omtrent 32,500 Rbd. aarlig, hvilket, som man let seer, kun er mellem 3' og 4' pCt. af den i Handelen staaende betydelige Capital; skulde indeværende Aars Conjuncturer blive saa gunstige, at man fik et godt Udbytte (hvilket der efter Forlydende er Grund til at haabe), vil man muligvis næste Aar blive istand til at indbetale alle de resterende Renter og Overskud for Aarene 1846—1849. Herved vil Gjennemsnitssummen af Handelsindtægter stige til omtrent 40,000 Rbd.; men i dette Tilfælde bliver Fordelen altsaa dog kun middelmadig.

Det viser sig saaledes, at den væsentlige Fordel ved denne under saa særdeles gunstige

Forhold virkende Enehandel hverken tilfalder Grønlanderne eller Statskassen, men de Embedsmænd og Betjente, igjennem hvilke Handelen drives, navnlig Dverbetjentene i Grønland; at disses Lønninger maae indskrænkes, at Priserne paa de Varer, som sendes til Grønland, maae forandres saaledes, at de mere nærme sig til de naturlige Priser, og at Grønlandernes Produkter maae betales bedre, synes os at være uafviselige Fordringer. Hvorvidt der i den praktiske Udførelse af det gjældende Handelsystem kunde være Forbedringer at foretage, see vi os ikke istand til at afgjøre med Bestemthed; det har forekommet os, som om Handelen gav desto mindre Udbytte, jo mere den i senere Aar udvidede sig, og Grunden hertil kunde vel fortjene en nærmere Undersøgelse.

Baade den grønlandiske og den færøiske Handels Forhold til Statskassen maa imidlertid ogsaa af andre Grunde ønskes ordnede paa en anden Maade end den, som nu finder Sted. Det er tidligere bemærket, at Handelerne aarligt skulle indbetale hele deres Overskud i Statskassen; dette giver en meget verende og iforveien uberegnelig Indtægt, der som saadan har en mindre Værdi for Staten; det har tillige den Mislighed ved sig, at Statskassen nødsages til, naar mindre gunstige Handelsconjuncturer indtræffe, at gjøre løbende Tilskud, som dels let blive klæbende ved Handelen, dels ofte blive krævede i det ubeleiligt Tidspunkt. For at oplyse dette, meddele vi en Fortegnelse over de Tilskud, som Handelerne have modtaget i de sidste 10 Aar, hvorved vi især henlede Opmærksomheden paa Tilskuddenes Størrelse i de for Statskassen saa kritiske Aar 1848 og 1849.